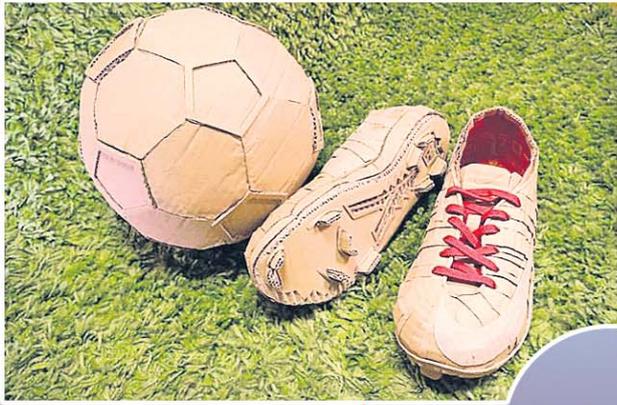

ପିଲାଙ୍କ

ଧରତୀ

ଶନିବାର, ୧୪ ଡିସେମ୍ବର, ୨୦୧୯

ଆସ ଜାଣିବା

ଆଇନା

ଜଣା - ଅଜଣା

ଝୁମୁ ଝୁମାରୁ

କବିତା

ଖୁଲିଖୁଲି ହସ

ଥରେ ପୁଅକୁ ସିପୁନ୍ ଘରକୁ ବୁଲିବାକୁ ଆସିଥିଲା । ସିପୁନ୍‌ର ମା ପୁଅକୁ କହିଲେ ପୁଅ ତୁ କ'ଣ ଖାଇବୁ ? ଖିରି ନା ହାଲଡ଼ା ପୁଅ: ଆପଣଙ୍କ ଘରେ କ'ଣ ଗୋଟିଏ ହିଁ ରିନା ଅଛି ? ଆଖି: ନାହିଁ ? ପୁଅ: ତେବେ ଦୁଇଟିକୁ ମୋତେ ଦିଅନ୍ତୁ ।

(ବାପା ପୁଅ ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା)
 ବାପା: କିଏ ଫୋନ୍ କରିଥିଲା ?
 ରାଜୁ: ସାଙ୍ଗ ଫୋନ୍ କରିଥିଲା ।
 ବାପା: 'ବାପୁ'ରେ କହ କିଏ ଥିଲା ?
 ରାଜୁ: ବାପା, ସଞ୍ଜୟ ଦତ୍ତ ।

(ପିଣ୍ଡୁ ପରିଶ୍ରମରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ କିଛି ନା କିଛି ବାହାନା ଖୋଜେ)
 ସଞ୍ଜୁ: ପିଣ୍ଡୁ, ଆସନ୍ତା ସପ୍ତାହରେ ହେବାକୁ ଥିବା ସାଇଦୁ ଟେଷ୍ଟ ଲାଗି କାହିଁକି ପରିଶ୍ରମ କରୁଛୁ ?
 ପିଣ୍ଡୁ: କାଲି ସ୍କୁଲରେ ମ୍ୟାଡମ୍ କହୁଥିଲେ ଅଧିକ ମିଠା ଯୋଗୁଁ ତାଳବେଟିଏ ହୋଇଥାଏ । କଥାରେ ଅଛି ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ମିଠା । ଏଣୁ ତାଳବେଟିଏରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ଲାଗି ମୁଁ ପରିଶ୍ରମ କରୁନି !

ଜଣେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକ ତା' ବୁଦ୍ଧିକୁ ଠିକ୍ ରୂପେ ଉପଯୋଗ କରି ସବୁ କାମରେ ସଫଳ ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ ନେଇ ରହିଛି ଅନେକ କାହାଣୀ । ସେହିଭଳି ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ଏଠାରେ ପ୍ରଦତ୍ତ କରାଯାଉଛି ।

ଥରେ ଜଣେ ଭାରତୀୟ ଡାକ୍ତର ଆମେରିକା ଯାଇଥିଲେ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟକୁ ତାଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଚାକିରିଏ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ନିଜେ ଗୋଟିଏ କ୍ଲିନିକ୍ ଖୋଲିଲେ । ତା' ଆଗରେ ସାଇନ୍‌ବୋର୍ଡ଼ଟିଏ ମାରିଲେ - "ଟିକିଆ ପାଇଁ ଦେୟ ୨୦ ଡଲାର । କିନ୍ତୁ ଯଦି ରୋଗ ଭଲ ନ ହୁଏ ତେବେ ୧୦୦ ଡଲାର ଫେରସ୍ତ ମିଳିବ ।" ଜଣେ ଲୋଭି ଆମେରିକୀୟ ଓକିଲ ଏହା ଦେଖିଲେ । ସେ ଭାବିଲେ ଟିକିଆ କହିଦେଲେ ୧୦୦ ଡଲାର ରୋଜଗାର ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ସେ ବୁଦ୍ଧିଟିଏ ପାଞ୍ଚି କ୍ଲିନିକ୍ ଭିତରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ କହିଲେ- "ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ମୋର ସ୍ଵାଦ ବାରିବା ଶକ୍ତି ହରାଇଛି । ଦୟାକରି ମୋତେ ଟିକିଆ କରନ୍ତୁ ।" ଡାକ୍ତର ଜଣକ ଓକିଲଙ୍କ ରଜାଜଙ୍ଗରୁ ତାଙ୍କ ମନକଥା ବୁଝିପାରିଲେ । ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ନର୍ସକୁ କହିଲେ- "ବାବୁ ନମ୍ବର ୨୨ରେ ଥିବା ଔଷଧରୁ ୧୦ ବୁନ୍ଦା ରୋଗୀଙ୍କ ପାଟିରେ ଦିଅ ।" ନର୍ସ ତାହା କଲେ । ହେଲେ, ଓକିଲ ସଙ୍ଗେ ଅ...ଅ...ହୋଇ ବାଡ଼ି କରି ପକେଇଲେ ଓ କହିଲେ ଓଃ ଏଗୁଡ଼ାକ ତ ଔଷଧ ନୁହେଁ, କିରୋସିନ ।" ଡାକ୍ତର ଅଳ୍ପ ହସି ଜବାବ ଦେଲେ- "ଆପଣଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି । ଆପଣଙ୍କ ସ୍ଵାଦ ବାରିବା ଶକ୍ତି ଫେରି ଆସିଛି । ଏବେ ମୋତେ ୨୦ ଡଲାର ଦିଅନ୍ତୁ ।" ଓକିଲ ଜଣକ ମନେ ମନେ ବିରକ୍ତ ହେଲେ । ତେବେ ତାଙ୍କୁ ୨୦ ଡଲାର ଦେଲେ ଏବଂ ଭାବିଲେ ଆଉ ଥରେ ଆସି ସୁଧମୂଳ ସହ ସବୁ ଆଦାୟ କରିନେବେ । କିଛିଦିନ

ଡାକ୍ତରଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି

ଗପ

ପରେ ଓକିଲ ଜଣକ ପୁଣି ସେହି କ୍ଲିନିକ୍‌କୁ ଆସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ- "ଡାକ୍ତରବାବୁ, ଏଥର ମୁଁ ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତି ହରାଇଛି । ମୋର କିଛି ମନେ ରହୁନାହିଁ ।" ଏହା ଶୁଣି ଡାକ୍ତର ନର୍ସକୁ କହିଲେ- "ବାବୁ ନମ୍ବର ୨୨ରେ ଥିବା ଔଷଧରୁ ୧୫ ବୁନ୍ଦା ତାଙ୍କ ପାଟିରେ ଦିଅ ।" ନର୍ସ ତାଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ କାମ କଲେ । ଓକିଲ ଜଣକ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାକୁ ପାଟିରୁ କାଢ଼ି ପକାଇଲେ ଏବଂ ବିରକ୍ତ ହୋଇ କହିଲେ- "ଏତ ସେହି କିରୋସିନ । ଗଲାଥର ମୋର ସ୍ଵାଦ ବାରିବା ଶକ୍ତି ଫେରାଇବା ପାଇଁ ଆପଣ ମୋତେ ଏହା ଦେଇଥିଲେ ।" ଡାକ୍ତର ହସି ହସି କହିଲେ- "ଆପଣଙ୍କୁ ପୁଣି ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି । ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ମୃତିଶକ୍ତି ଫେରି ପାଇଛନ୍ତି । ଏଇଥର ମୋତେ ମୋ ପି' ଦେଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।" ଓକିଲ ଏଥର ଭୀଷଣ ରାଗିଗଲେ । ତେବେ ଆଉ କରିବେ କ'ଣ ? ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ୨୦ ଡଲାର ଦେଲେ ଏବଂ ମନେ ମନେ ସ୍ଥିର କରିଦେଲେ ଯେ ଆଉଥରେ

ଆସିବେ ଏବଂ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଠାରୁ ଯେକୌଣସି ମତେ ୧୦୦ ଡଲାର ଆଦାୟ କରିବେ । ପ୍ରାୟ ସପ୍ତାହେ ଗଲା । ଓକିଲ ପୁଣି କ୍ଲିନିକ୍‌କୁ ଆସିଲେ । ଆଖୁକୁ ନ ଦର୍ଶିବାର ବାହାନା କରି ଅଣ୍ଡାଳି ଅଣ୍ଡାଳି ହୋଇ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ କହିଲେ- 'ମୋର ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ପୁରା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । ମୁଁ କିଛି ଦେଖିପାରୁନି । ମୋତେ ଭଲ କରିବାର କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ ।' ଡାକ୍ତର ଜବାବ ଦେଲେ- "ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ବଡ଼ ଦୁଃଖୀତ ଯେ' ଏଥିପାଇଁ ମୋ ପାଖରେ କିଛି ଔଷଧ ନାହିଁ । ଏଣୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ୧୦୦ ଡଲାର ଦେଉଛି । ଆପଣ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ଟିକିଆର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ ।" ଏହା କହି ଡାକ୍ତର ତାଙ୍କୁ ନୋଟିଏ ବଡ଼ାଇ ଦେଲେ । ଓକିଲ ବଡ଼ ଖୁସିରେ ତାଙ୍କ ଆଡ଼େ ଚାହିଁଲେ । କିନ୍ତୁ ନୋଟିଏ ଦେଖିଲା ପରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ କହିଲେ- "ଆପଣ କ'ଣ ମତେ ଠିକ୍‌ବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ଏତ ୨୦ ଡଲାରର ନୋଟ୍ ମତେ ୧୦୦ ଡଲାର କିପରି କହୁଛନ୍ତି ।" ଏଥର ଡାକ୍ତର ଜୋରରେ ହସିଉଠିଲେ ଓ କହିଲେ- "ଆପଣଙ୍କୁ ପୁଣିଥରେ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି । ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ବି ଫେରି ଆସିଛି । ମୁଁ ଏବେ ଏ ନୋଟିଏ ଫେରାଇ ଦେଉଛି । ଆପଣ ମୋତେ ଆଉ ୨୦ ଡଲାର ଦିଅନ୍ତୁ ।" ଓକିଲ ବିଚରା ଆଉ କରିବେ କ'ଣ ? ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ୨୦ ଡଲାର ଦେଲେ ଏବଂ ମନେ ମନେ ଭାବିଲେ ଏ ଡାକ୍ତରଗୁଡ଼ାକ ଭାରି ଚାଲାକ । ଯାଙ୍କୁ ଠିକ୍‌ବା ସହଜ ନୁହେଁ ।
 -କନକଲତା ପରିଡ଼ା,
 ଉଷା ନିବାସ, ୧୨୪/୨୪୪୫, ଖଣ୍ଡଗିରି ବିହାର,
 ଭୁବନେଶ୍ଵର

ସୂଚନା

ପିଲାଙ୍କ ପଢ଼ିତ୍ରାରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍କୁଲ ଏବଂ ଶିଶୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ଆୟୋଜନ କରାଯାଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମ୍ପର୍କରେ ଫଟୋ ଓ ଖବର ସ୍ଥାନ ପାଇବ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରକାଶନର ୨ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଜଣାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆଇନା ପ୍ରସ୍ତ ଲାଗି ଉତ୍ତମ କ୍ୱାଲିଟିର ଫଟୋ ସହ ବୟସ ଏବଂ ତୁମ ତୁଳା ପ୍ରସ୍ତ ପାଇଁ ଚିତ୍ର, ନିଜ ଫଟୋ ସହ ଓଡ଼ିଆରେ ନାମ, ଶ୍ରେଣୀ, ସ୍କୁଲ, ଠିକଣା, ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆମ ଠିକଣା
 dharitrifeature@gmail.com

ମ ତା ମ ତ

- ★ ଆସ ଜାଣିବା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଦୁବାଇସ୍ଥିତ 'ଓଲି ଓଲି' ପୁସ୍ତକାଳୟ ବିଷୟରେ ପଢ଼ି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲା । କହିଲେ ଦେଖୁ ଏବଂ ଆସ ଖୋଜିବା କରିବାକୁ ମଜା ଲାଗୁଛି ।
 - ସ୍ଵରାଜ ପଣ୍ଡା, ବିତାନାସୀ, କଟକ
- ★ ଜଣା ଅଜଣା ପୃଷ୍ଠାଟି ବେଶ୍ ଉପାଦେୟ ହେଉଛି । ଏଥିରୁ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ।
 - ରିକି, ପିଙ୍କି, ଇନ୍ଦିପୁର, ଡେଙ୍କାନାଳ
- ★ ଆଇନା ପୃଷ୍ଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରତିଟି ପିଲାଙ୍କ ଫଟୋ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁଥିଲା ।
 - ଶୁଭ୍ରାଂଶୁ ପୁହାଣ, ନୂଆଗଡ଼, ଜଗତସିଂହପୁର
- ★ ହସକଥାରେ ସ୍ଥାନିତ ସ୍ୟାହି ପନିର ଓ ପନିର ଟିକା କଥା ପଢ଼ି ଖୁବ୍ ହସିଲି ।
 - ଅକ୍ଷୟା ମୁକୁଳି, ରାଉରକେଲା

ବିନ୍ଦୁ ଯୋଡ଼

ସାଙ୍ଗ, କ୍ୱାସ୍‌ରେ କାହାସହ ଝଗଡ଼ା କାଲି କରିବା କଥା ନୁହେଁ ?

କାରଣ ପରୀକ୍ଷାରେ ସିଟ୍ ବେଳେବେଳେ ଝଗଡ଼ା କରିଥିବା ପିଲା ପାଖେ ପଡ଼ିଯାଏ ।

ଗେଲା ଭାମୁ

ପିଲାଙ୍କ ପଢ଼ିତ୍ରା

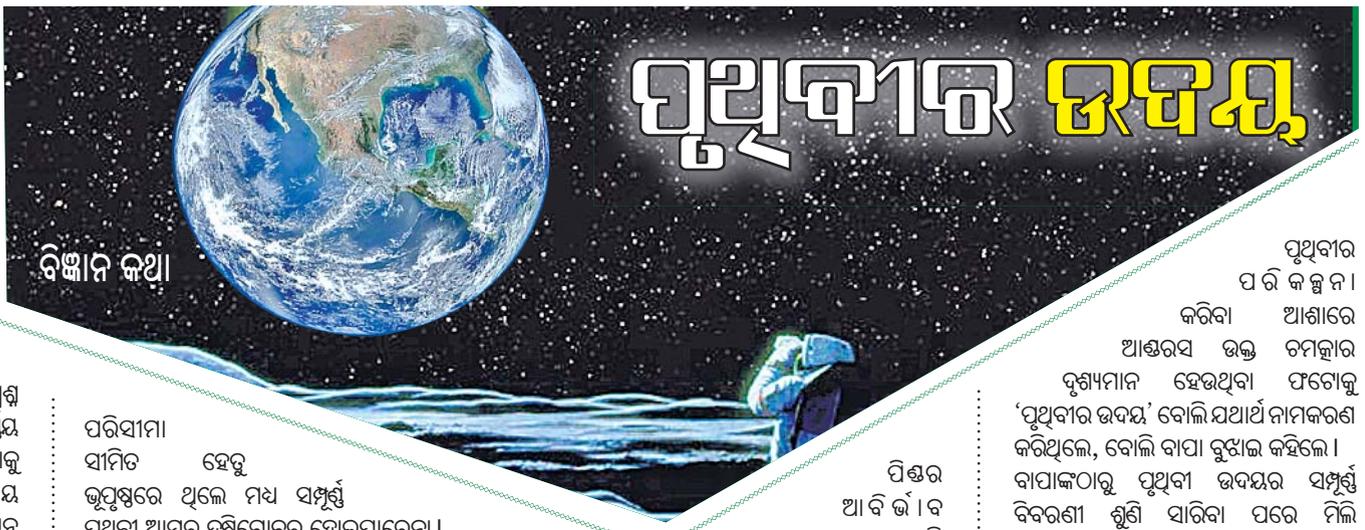
ସମ୍ପାଦକ: ତଥାଗତ ସତପଥୀ

Printed and published by Tathagata Satpathy on behalf of Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15, Rasulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar-10, Ph.:2549302, Fax : 2549795

କାଳ ହେବା ପରେ ଆମେ ପ୍ରତିଦିନ ପୂର୍ବାକାଶରେ ଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣର ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖି ପୂଜନୀୟ ହେଉ ଏବଂ ତତ୍ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏକ ନବୀନ ସମ୍ଭାବନା ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ପୁଣି ଏକ ନୂତନ ଦିବସ। ଦିନେ ପୁରୀର ବେଳାଭୂମିରେ ଉଦିତ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କିରଣ ଦେଖି ଦେଖି କୌତୂହଳବଶତଃ ମିଲି ବାପାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, “ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବା ତ ଆମେ ପ୍ରତିଦିନ ଦେଖୁଛେ, ମାତ୍ର ପୃଥିବୀ କ’ଣ ଏମିତି କେବେ ଉଦୟ ହୁଏ ?”

ନବମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢୁଥିବା ମିଲିର ଏତାଦୃଶ ପ୍ରଶ୍ନ ଶୁଣି, ବାପା କିପରି ଉତ୍ତର ଦେବେ ହଠାତ ନିଶ୍ଚୟ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେଥିପାଇଁ ମିଲିକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଯାଇ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ, “ଆରେ ମା’ ମିଲି, ଭାରତୀୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ପଠାଇଥିବା ଚନ୍ଦ୍ରଯାନ ବିଷୟରେ ଜାଣିଛୁ ତ ?” ମିଲି ଚଟାପଟ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ୨୦୦୮ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ଭାରତ ନିଜର ନାମକୁ ବିଶ୍ୱ ସମୁଦାୟ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାକ୍ଷରରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରେ ‘ଚନ୍ଦ୍ରଯାନ-୧’କୁ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ପ୍ରେରଣ କରି। ‘ଚନ୍ଦ୍ରଯାନ-୧’ ର ସଫଳତା ପରେ ‘ଚନ୍ଦ୍ରଯାନ-୨’ କୁ ୨୨ ଜୁଲାଇ ୨୦୧୯ ଦିନ ୨ଟା ୪୩ ମିନିଟ ସମୟରେ ଶ୍ରୀହରିକୋଟାର ସତୀଶ ଧାଞ୍ଜନ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ମହାକାଶକୁ ପଠାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇଛି।

ମିଲିର ଉତ୍ତର ଶୁଣି ବାପା ଖୁସି ମନରେ କହିଲେ, “ତା’ହେଲେ ତତେ ଏଥର ବୁଝାଇବା ସହଜ।” ମିଲିର ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନାତୁର ଚକ୍ଷୁରେ ଭାସି ଉଠିଲା, ମାନେ ? ଆରେ ଟିକେ ଧ୍ୟାନ ଧରି, ସବୁ ବୁଝାଇ କହୁଛି। ମହାକାଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର, ତାରକାପୁଞ୍ଜ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଦି ପୃଥିବୀପୃଷ୍ଠରୁ ବହୁ ଦୂରରେ ଥିବାରୁ ଅତି ଛୋଟ ଦେଖାଗଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଭୁଲୁଥିବା ଥାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରୁଛୁ। ପୁନଶ୍ଚ ପୃଥିବୀ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି କକ୍ଷପଥରେ ପରିକ୍ରମା ଓ ନିଜର ଆକ୍ଷ ପଥରେ ଘୂର୍ଣ୍ଣନ ଯୋଗୁ ପ୍ରତିଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛୁ। ତା’ଛଡ଼ା ଆମ ଦୃଷ୍ଟିର

ବିଜ୍ଞାନ କଥା

ପୃଥିବୀର ଉଦୟ

ପରିସୀମା ସୀମିତ ହେତୁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଥିବୀ ଆମର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇପାରେନା। ସେଥି ସକାଶେ ଆମେ ପୃଥିବୀର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିକଳ୍ପନା କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଉ।

ମାତ୍ର ତୁ ତ ଚନ୍ଦ୍ରପୃଷ୍ଠକୁ ମାନବ ଯିବା କଥା ଜାଣିଛୁ। ସେହିପରି ଜଣେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଥିଲେ ଆଣ୍ଡରସ।

୧୯୬୮ ମସିହାରେ ଆଣ୍ଡରସଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଆପୋଲୋ-୮ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ପରିକ୍ରମା କରୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର କଥା, ଭିଏତନାମ ଯୁଦ୍ଧ, ମାର୍ଟିନ ଲୁଥର କିଙ୍ଗ ଜୁନିଅର ଆଉ ରବର୍ଟ କେନେଡିଙ୍କ ବର୍ବର ହତ୍ୟା ତଥା ଶୀତଳ ଯୁଦ୍ଧର ଭୟାବହ ହେତୁ, ଆପୋଲୋ-୮ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ପୂର୍ବରୁ ଆପୋଲୋ-୮ ମିଶନକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ଆଣ୍ଡରସ। ଆଉ ମିଶନ ଆପୋଲୋ-୮ ବନ୍ଦ ହେବାର କିଛି କ୍ଷଣ ପୂର୍ବରୁ ଆଣ୍ଡରସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀର ଏକ ଉତ୍ତୋଳିତ ଫଟୋ ଚିତ୍ରକୁ ‘ପୃଥିବୀର ଉଦୟ’ ନାମରେ ନାମିତ କରାଯାଇଛି। ମିଲି ସବୁ ଶୁଣି ସାରିବା ପରେ, ପୁଣି ପ୍ରଶ୍ନ କଲା, “ପୃଥିବୀର ଉଦୟ ନାମକରଣରେ କିଛି ଯଥାର୍ଥତା ଅଛି କି ?” ଆଣ୍ଡରସଙ୍କ କହିବାନୁଯାୟୀ, ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବାର ଅଧିକ ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅକ୍ଷକାରମୟ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ଏକ ମନମୁଗ୍ଧକର ଉଦୟୋଷିତ, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ

ପୃଥିବୀର ପରି କଳ୍ପନ। କିରିବା ଆଶାରେ ଆଣ୍ଡରସ ଉକ୍ତ ଫଟୋର ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଥିବା ଫଟୋକୁ ‘ପୃଥିବୀର ଉଦୟ’ ବୋଲି ଯଥାର୍ଥ ନାମକରଣ କରିଥିଲେ, ବୋଲି ବାପା ବୁଝାଇ କହିଲେ। ବାପାଙ୍କଠାରୁ ପୃଥିବୀ ଉଦୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ଶୁଣି ସାରିବା ପରେ ମିଲି ବେଳାଭୂମିରୁ ଘରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରୁ କହୁ କହିଲା – ଆମ ପୃଥିବୀ ଆମ ହାତରେ। ଆଉ ପୃଥିବୀକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବାକୁ ହେଲେ, ଦେଶ ଦେଶ ସମୂହ ଯୁଦ୍ଧରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସହଯୋଗର ହାତ ବଢ଼ାଇବା ହିଁ ଏକାନ୍ତ କାମ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ।

—ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ମିଶ୍ର, ସହକାରୀ ପ୍ରଫେସର (ଭୂତତ୍ତ୍ୱ ବିଜ୍ଞାନ), ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ମୋ: ୯୯୭୭୩୪୦୪୦୪

କାର୍ଡ ବୋର୍ଡରେ କାରିଗରି

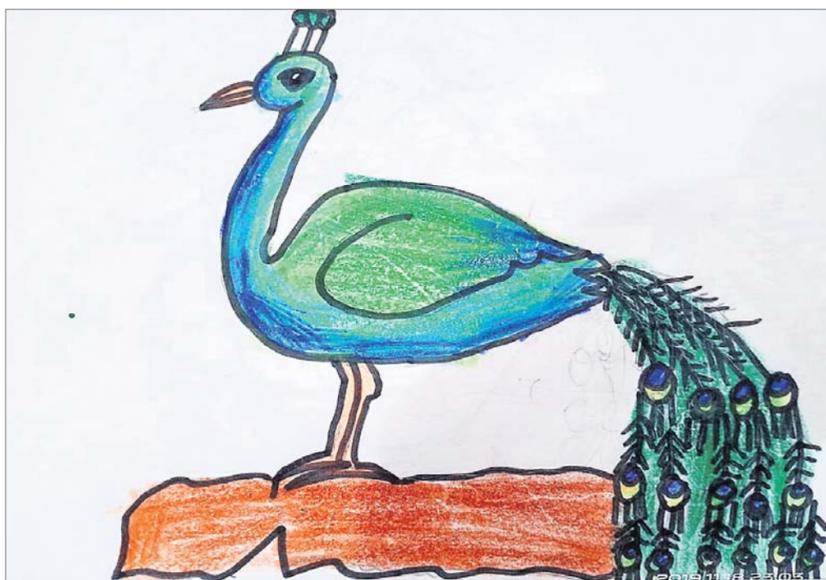

ନିତିନିଆ ଜୀବନରେ ଆମେ କାର୍ଡବୋର୍ଡର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର ଦେଖୁଛେ। ଜିନିଷ ସାଇତି ରଖିବା ଲାଗି ହେଉ ବା ପିଲାମାନଙ୍କ ଆର୍ଟ ଏବଂ କ୍ରାଫ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଏହି ସାଧାରଣ ବସ୍ତୁକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଉ। ତେବେ ଜାପାନର ମୋନାମୀ ଓହନୋ ନାମକ ଜଣେ ମହିଳା ଏହି କାର୍ଡ ବୋର୍ଡକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି ବିଭିନ୍ନ କଳା ସ୍ଥାପତ୍ୟ। ମୋନାମୀ ଜାପାନର ଓସାକା ସ୍କୁଲ ଅଫ୍ ଆର୍ଟରେ ପଢୁଥିବା ସମୟରେ ନିଜର ଏକ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି କାର୍ଡବୋର୍ଡକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ଏହାପରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରୋଜେକ୍ଟକୁ ବହୁଳ ପ୍ରଶଂସା ମିଳିଥିଲା। ସେବେଠାରୁ ଏହି କଳା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ବଢିବାରେ ଲାଗିଲା। ତାଙ୍କର ଏହି କଳାକୃତି ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଘଣ୍ଟା, ମୋଟରଯାଇକେଲ, କାର, ରୋବୋ, ଟ୍ୟାଙ୍କ, ସ୍ୱାକ୍ସ ଇତ୍ୟାଦି । ଏହି ସବୁ ସ୍ଥାପତ୍ୟ ଏତେ ନିଖୁଣ ଭାବେ କରାଯାଇଥାଏ ଯେ ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ଜୀବନ୍ତ ଲାଗେ। ନିଜ ସଉକ ପୂରଣ କରିବା ଲାଗି ମୋନାମୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଏହି କଳା କାରିଗରିକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚାଇଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପ୍ରଣାଳୀ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଲିମ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି।

୧

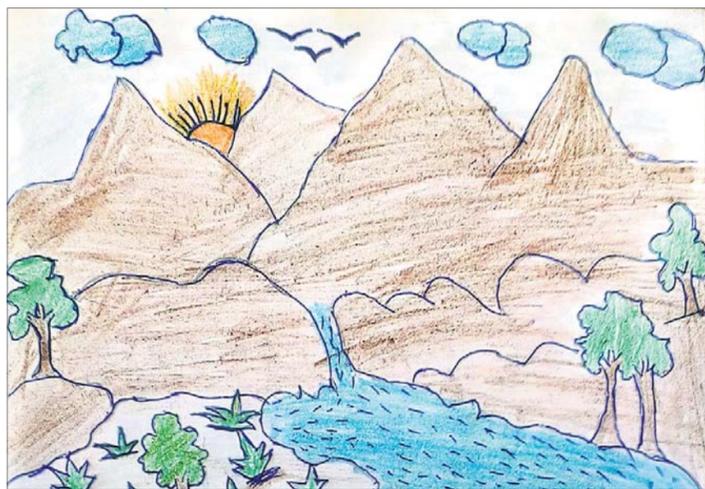
୨

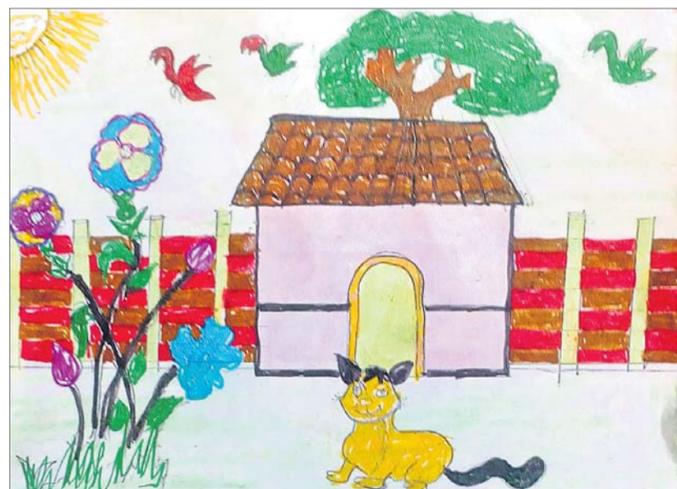
୩

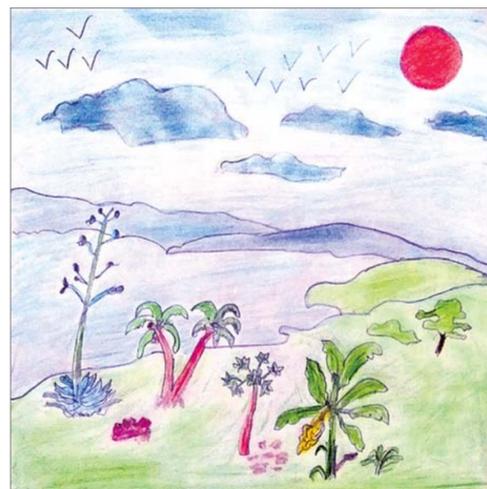
୪

୫

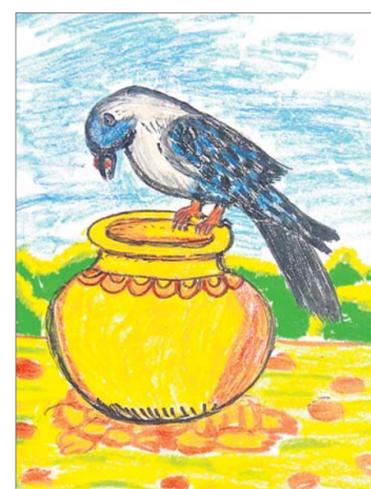
୬

୭

୮

୯

୧

ଦେବାଂଶ ମିଶ୍ର
କ୍ଲାସ - ୪, ଡିଏଭି ପବ୍ଲିକ୍ ସ୍କୁଲ, ପୋଖରୀପୁଟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

୨

ଆଦ୍ୟା ପଟ୍ଟନାୟକ
କ୍ଲାସ - ୧, ସେଣ୍ଟ ଜୋସେଫ୍ ହାଇର ସେକେଣ୍ଡାରୀ ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

୩

ଶୁଭି ସାରଦା
କ୍ଲାସ-୩, ସେଣ୍ଟ ଭିନସେଣ୍ଟ କନ୍ଭେଣ୍ଟ ସ୍କୁଲ, ବ୍ରହ୍ମପୁର

୪

ଶ୍ରେୟାଳ ପଣ୍ଡା
କ୍ଲାସ - ୪, ସେଣ୍ଟ ଯୋସେଫ୍ ହାଇସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

୫

ମୀନକେତନ ଧରୁଆ
କ୍ଲାସ - ୭, ବାଘମୁଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ପାଟଣାଗଡ, ବଲାଙ୍ଗୀର

୬

ନମିତା ବରିହା
କ୍ଲାସ - ୭, ବାଘମୁଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ପାଟଣାଗଡ, ବଲାଙ୍ଗୀର

୭

ବି. ସୌମ୍ୟ ସିଦ୍ଧାର୍ଥ
କ୍ଲାସ - ୨, ସରସ୍ୱତୀ ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିର, ନୟାବଜାର, କଟକ

୮

ଅମନ କୁମାର ରଣା
କ୍ଲାସ - ୫, ବଲାଙ୍ଗୀର ପବ୍ଲିକ୍ ସ୍କୁଲ, ବଲାଙ୍ଗୀର

୯

ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ ବାରିକ୍
କ୍ଲାସ - ୫, ବସନ୍ତପୁର ଇଂଲିଶ ମିଡିୟମ୍ ସ୍କୁଲ, ପୂର୍ଣ୍ଣିଦାବାଦ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ

ନିଷ୍ଠାପ ହୃଦୟ ଯା'ର

କ'ଣିଆ ଓଠେ ତା'ର ହସର ମୁକୁତା ଝରେ କୁନି କୁନି ଚାହାଣିରେ ପ୍ରୀତିର ମାଦକ ଭରେ । ଦରୋଟି ଭାଷାରେ ତା'ର ଥାଏ କେତେ ଆତ୍ମୀୟତା ପରାଶରେ ଦେହ ତା'ର ଖେଳିଯାଏ ମଧୁରତା । ସେହି ଶିଶୁ ଏ ଦେଶର ଭବିଷ୍ୟତ କର୍ଣ୍ଣଧାର ଆଜି କଳି କାଲି ପୁଟି ବିତରିବ ବାସରେ । ନିଷ୍ଠାପ ହୃଦୟ ଯା'ର ନାହିଁ କିଛି ଆବିଳତା ହସି ହସାଇବ ଦିନେ ଖେଳାଇବ ମହାନତା ।

—କଗନ୍ନାଥ ସାମଲ
ତୁଳସୀପୁର, ଭଣ୍ଡାରିପୋଖରୀ, ଭଦ୍ରକ

'ମୁଁ ଶିଶୁଟିଏ ପରା'

ମତେ ଛାଡ଼ ଛାଡ଼ ବାନ୍ଧି ଦିଅ ନାହିଁ ମୋର ହାତ ଗୋଡ଼ ଦିନ ରାତି କହି ଖାଲି ପଡ଼ ପଡ଼ ମୁଁ ଖେଳିବି ବୁଲିବି ନାଚିବି ଗାଇବି ଭାଙ୍ଗି ଦେବି ଯେତେ ସବୁ ବନ୍ଧ ବାଡ଼ । ମା' କୋଳେ ବସି ତାରାଙ୍କୁ ଗଣିବି ସଞ୍ଜ ହେଲେ କେତେ ରଙ୍ଗ ଫୁଲ ଦେଖିବି ସକାଳ ହେଲେ ପଡ଼ପଡ଼ କହି କିଆଁ ଦିଅ ମାଡ଼ ? ବଗିଚାରେ ବୁଲି ଧରିବି କଳିକୁ ଛପି ଛପି ଦେଖିବି ପ୍ରଜାପତିଙ୍କୁ କେତେ ରଙ୍ଗ ଗୋପି ଗୋପି ଲଦି ଦିଅ କିଆଁ ବ୍ୟାଗ୍ ଏତେ ବଡ଼ ? ମତେ ଛାଡ଼ଛାଡ଼ ।

—ବିନ୍ୟାଧର ସାଥୁଆ
ତମ୍ବୁଲପୁର, ଇଟାମାଟି, ନୟାଗଡ଼

କହିଲ ଦେଖୁ

୧) ଯାହା ଦେଖେ ମୁହଁ ଦେଖାଇ ଦିଏ କଳାକାର ପାଖେ ପାଖେ ମୁଁ ଥାଏ ମସୃଣ ମୋର ଦେହ ସବୁ ପରେ ମୋର ଲୋଡ଼ା ପଡ଼ିଥାଏ ମୋର ନାମଟି କୁହ ?

ଉତ୍ତର: ଦର୍ପଣ

୨) ଯେତେପାଣି ପିଇଥାଏ ସେତେପାଣି ଓଗାଳେ ମୋର ଲୋଡ଼ାପଡ଼ିଥାଏ କିବା ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରଙ୍କର ବସ୍ତାନିରେ ଥାଏ ତେଜା ସ୍ଵଚ୍ଛ ମୋର ଦେହ କହିଦିଅ ମୁଁ କିଏ ?

ଉତ୍ତର: ପାଣି ବୋତଲ

୩) କାଗଜ ସହିତ କାଗଜ ମିଶାଏ କାଠ ସହିତ କାଠ ଖେଳନା ଭାଙ୍ଗିଲେ ସଜାତି ଦିଏ ନ କରି ଚିକେ ମଠ ଅଲଗା ତମତା ମିଶାଇ ଦିଏ ବଜାରରେ ମିଳେ, କୁହ ମୁଁ କିଏ ?

ଉତ୍ତର: ଥାପା

୪) ମନରୁ ଭାବି ଲେଖୁ ଦିଅନ୍ତି ଗପ ଓ ଗୀତ କେତେ ଡାକ୍ତରୀ ଲେଖା ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼ାନ୍ତି ରୁରୁ ମୋତେ ଧନ୍ୟ ତାଙ୍କ ମାତା ପିତା କୁହ ସେ କିଏ ବୁଝିଦାତା ?

ଉତ୍ତର: କବି ବା ଲେଖକ

— ନିରଞ୍ଜନ ପତି, ବାଙ୍କିଶିଆ, ମହିମାଗାଦି, ଡେକାନାଳ ମୋ: ୯୯୩୮ ୧୩୩୫୫୯

- ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତର ରାଜ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା କେତେ ?
- ଭାରତରେ କେତୋଟି କେନ୍ଦ୍ରଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳ ଅଛି ?
- ନିକଟରେ ଭାରତର କେଉଁ ବୁଲଟି ସ୍ଥାନ କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳ ଅଟୁଥିଲା ହେଲା ?
- 'ଦେବଭୂମି' ଭାବେ ଭାରତର କେଉଁ ରାଜ୍ୟ ପରିଚିତ ?
- ଭାରତର କେତୋଟି ରାଜ୍ୟ ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ?

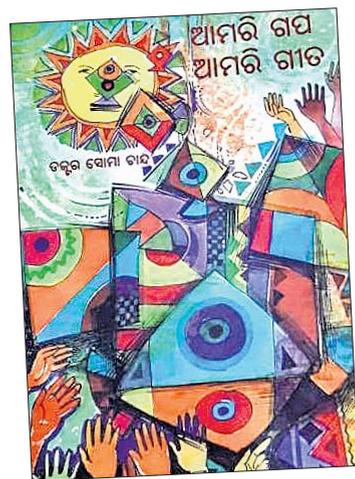
- ଗଛ
- ପତ୍ରଲିଖନ
- ଛାତ୍ର
- ଏଣୁଅ
- ନାସପାତି

ଆରଥରର ଉତ୍ତର

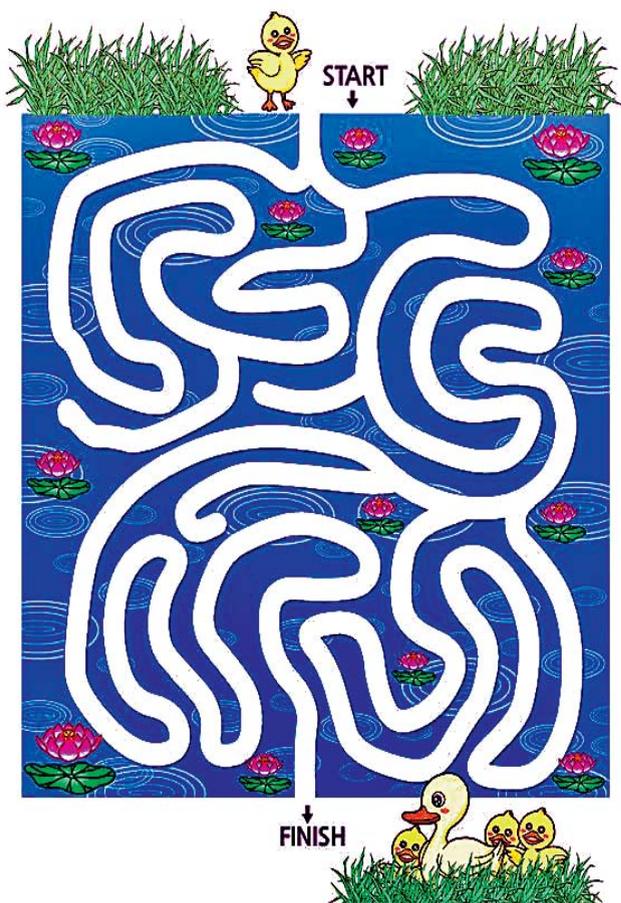
ତୁମ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ

ଆମରି ଗପ ଆମରି ଗୀତ

ଏଥର ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଗଳ୍ପ ଓ କବିତା ସଙ୍କଳନ 'ଆମରି ଗପ ଓ ଆମରି ଗୀତ'ରେ ରହିଛି କାଞ୍ଚିକଥା, ଅତିରୁ ଇତି, ଇତିକଳି ମିତିକଳି ଗୀତ, ଅବୋଲକରା ଗୀତ, ସରଗଗଣୀ ଗୀତ ପରି ରହିଛି ଅନେକ ମଜାଦାର କବିତା ଓ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଗଳ୍ପ । ତ. ସୋମା ତାନ୍ତ୍ରିକ ରଚିତ ଏହି ସଙ୍କଳନର ମୂଲ୍ୟ ୫୦ଟଙ୍କା । ଯୋଗାଯୋଗ: ଶିଶୁ କଲମ, ବି-୯, ସହିଦ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଆସ ଖୋଜିବା

* ମାଲେସିଆ ଏବଂ ଥାଇଲାଣ୍ଡରେ ମାଙ୍କଡ଼ମାନଙ୍କୁ ଗଛରୁ ନଡ଼ିଆ ତୋଳିବା ଲାଗି ତାଲିମ ଦିଆଯାଇଥାଏ।

* କଳିଙ୍ଗ ଆଖି ତୋଳାରେ ପ୍ରାୟ ୩୦ ହଜାର ଲେକ୍ସ ଥାଏ।

* କୁକୁରମାନଙ୍କ ନିଃଶ୍ୱାସ ପ୍ରଣାଳୀ ପାଇଁ ଦୁଇପ୍ରକାର ଗମନ ପଥ ଥାଏ। ଗୋଟିଏ ପଥ ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ ପଥଟି ଘ୍ରାଣକ୍ରିୟା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ। ତେଣୁ କୁକୁରମାନଙ୍କ ନାକରେ ଗନ୍ଧ ବହୁ ସମୟ ଧରି ରହିଥାଏ।

ଜଣା ଅଜଣା

* ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶରେ ଥିବା କିବର ଗାଁକୁ ପୃଥିବୀର ଉଚ୍ଚତମ ଗାଁ ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଏହା ସମୁଦ୍ର ପତ୍ତନଠାରୁ ୪୮୫୦ ମିଟର ଉଚ୍ଚରେ ଅବସ୍ଥିତ।

* ଉତ୍ତର ଆମେରିକାରେ ଦେଖାଦେଉଥିବା 'ଶୁରକଭ' ନାମକ ଏକ ପ୍ରକାର ହିମିଙ୍ଗ ବାଡ଼ି ପ୍ରକାରି ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ନିଜର ରଙ୍ଗ ବଦଳାଇଥାଏ।

ଆଇ ଡା

ହର୍ଷିନୀ
୮ ବର୍ଷ

ଆନି
୫ ବର୍ଷ

ବିଭୂପ୍ରସାଦ
୯ ବର୍ଷ

